

Da journalisten Charlotte Rørth udgav bogen: "Jeg mødte Jesus", viste det sig meget overraskende at blive en bestseller. Og Charlotte Rørth er i dag en efterspurgt foredragsholder rundt om i landets sognegårde.

I bogen gør Charlotte Rørth meget ud af at beskrive sin egen baggrund: veluddannet, akademisk kritisk, arbejdsom. Troen og kirken blev betragtet og beskrevet udefra, dog uden ønske om at gøre oprør mod det kirkelige og religiøse.

Men hun "mødte Jesus" og fik skrevet bogen, som fik undertitlen "Bekendelser fra en modvilligt troende".

Og dermed skriver hun sig ind i en tradition af andre modvilligt troende, som vi i kirken læser mange tekster om og af:

Den første tekst jeg læste op handler om brødrene Moses og Aron. Moses har mange forbehold og undskylder sig flere gange i forhold til de opgaver, han er blevet sat på af Gud. Hvem er jeg? Hvorfor er jeg udvalgt?

Moses og Aron får til opgave at sørge for, at der vil blive strøget blod på dørstolper og overliggere, og at et særligt måltid bliver forberedt

Folket skal gøre sig klar til en lang vandring gennem ørkenen til det forjættede land. De skal være rejseklare. Og inden afrejse skal der slagtes og steges og spises lam, og der skal laves brød, usyret brød.

Det er påske for Herren.

Grundlæggeren af mange kristne menigheder og brevsriveren Paulus er endnu et eksempel på den modvilligt troende.

Han var jøde og i stærk opposition til de kristne, som han forfulgte med alle midler. Der blev infiltreret og spioneret og udleveret til forhør, og Paulus selv overværede stening af kristne, som blev dømt til døden.

Men en dag på vej til Damaskus skete forvandlingen, Paulus "mødte Jesus", og han måtte tage hele sit liv op til revision. Det var ikke, fordi han ville forandre sit liv, det var ikke, fordi han søgte noget andet, men dette møde ændrede alt.

Charlotte Rørth var på arbejdsrejse til Spanien, da hun besøgte kirken i den mindre by Ubeda. Her sidder hun i kapellet på en hård træbænk, og pludselig står Jesus foran hende og taler til hende. Hun oplever det som en velkomst, en kærlighedserklæring, en tillidserklæring. Oplevelsen, dette møde, kommer til at forandre hendes liv, og hun bruger de næste år på at prøve at finde ud af, hvad der skete.

Hun vil gerne have en forklaring, og hun opsøger både forskere indenfor psykiatri og epilepsi, hun taler med præster og åndelige vejledere. Hun læser bøger om teologi, om middelalderens munke og nonner, hun griber Bibelen.

Det er ikke let at komme overens med, at ens grundlæggende indstilling til livet har forandret sig, for hvordan vil ens nærmeste og ens arbejdskolleger møde en? Betyder det brud og forkastelse?

"En ting er, at jeg mødte Jesus. Men at han kendte mig, er voldsomt. Ham, der er søn af den Gud, der er så fjern for mit liv og familie, at min mor lige nu over kaffen kun kan bruge ham som et udråbsord. – Gud, er du blevet religiøs? – Ja, det er jeg vel, svarer jeg og ser ned i gulvet. Ikke flov, men genert. Selv for et ordrigt menneske som mig er det svært at få det sagt. At tro er et tyst område, et tabu, i mit og mange danskeres liv. – Ingen må få noget at vide om mødet, mor." s.34-35

Det ender med en bog, som rummer "Bekendelser fra en modvilligt troende."

Det kunne også være endt med tavshed, afvisning, afstandtagen, frygt, skuffelse – det kunne være endt med forræderi.

Når vi læser om det påskemåltid, Jesus spiser sammen med sine disciple, så er den time nær, hvor bekendelse bliver forvandlet til forræderi. Judas forråder ham, men han er ikke den eneste: alle omkring bordet vil fornægte Jesus: De har aldrig mødt ham, de kender ham ikke.

Lige nu sidder de til bords sammen, og Jesus kender hver enkelt af dem: Og trods forudsigelsen af forræderi, så giver Jesus dem brødet og vinen, og han give dem del i velsignelsen, i den nye pagt, og han indbyder dem alle til at mødes igen.

“Og da de havde sunget lovsangen, gik de ud til Oliebjerget.”

Jødernes påske, fortællingen om folkets befrielse fra slaveriet i Ægypten og om rejsen mod det forjættede land, følges af en ny fortælling om en ny rejse.

Den starter den dag i Jerusalem, mens de sidder sammen ved bordet.

Da de rejser sig for at gå ud til Oliebjerget, er den nye rejse allerede begyndt, og den vil føre dem fra Gethsemane Have over Golgata til gravhaven, hvor mødet med den tomme grav bliver fulgt af bekendelsen: “Jeg har set Herren”, korsfæstelse og død efterfølges af mødet med den opstandne.

Amen

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var og er og bliver en sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen

Kirkebøn:

Evige treenige Gud:

Vi beder dig om at støtte og bevare alle, der er i tjeneste for menneskers liv og helbred lige nu.

Vær med alle dem, der har mistet ikke alene liv eller pårørende – men også dem, der har mistet arbejde eller virksomheder i forbindelse med nedlukningen. Giv dem håb og lad dem se nye muligheder.

Trøst og styrk alle som er alene, isoleret og som føler sig overmandet af ensomhed, træthed og frygt.

Hjælp os, når vi gribes af smerte og modløshed. Hold os oppe, styrk vort mod. Hjælp os til at bruge indlevelse, fantasi og mod til at se muligheder for at støtte andre i denne tid.

Lær os at leve i håbet om, at fremtiden er i din hånd.

Meddelelser:

Langfredags gudstjenesten er i Tybjerg Kirke i morgen kl. 10:30

...

Lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle.

Amen.